

Hrvatsko kulturno vijeće o pravopisu IHJJ-a

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/14925-h-hitrec-jugonostalgicariprotiv-hrvatskog-jezika.html>

18.4.2013.

Galimatijas od pravopisa

Predstavljen novi pravopis u režiji Jovanovićeve manastirstva za prosvjetu, nauku i fudbal, a u izvedbi Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje kojemu je na čelu znameniti jezikoslovac Jozić. Jadni ljudi iz Instituta bili su ili natjerani da se potpišu pa riskiraju svoje karijere i vjerodostojnost (jer možda bi od koga od njih moglo nešto i biti kada nešto nauče) ili ima među njima i ubačenih destruktivaca, što ćemo vidjeti. O tome Joziću, Jovanovićevu ljubimcu (vidi kod Silvija S. Kranjčevića) već je sve rečeno na stranicama HKV-a. Sada se čovjek slika u trijumfalnim pozama, dočeka svojih pet minuta. Tužnih minuta. Pogledao sam o čemu se radi i prikazala mi se ova slika : zaustavlja se kamion na raskrižju i istovari nešto smeća. Ljudi negoduju i vrište, a vozač kamiona ih poziva na javnu raspravu. Eto tako je s tim pravopisom koji nije nego hrpa sitnoga smeća , a u povijesti će ostati tek kao žalosna, anegdotalna epizoda nesuvisloga političkog nasilja nad hrvatskim jezikom, odnosno normom hrvatskoga standardnog jezika i to s razine koja bi trebala voditi dalekovidnu hrvatsku državnu jezičnu politiku a vodi i provodi terorističku akciju manjega opsega.

Javna rasprava (internetom!) je drska farsa, izbjegavanje sučeljavanja s meritornim jezikoslovcima i jezikoznalcima. Jadni ljudi iz Instituta bili su ili natjerani da se potpišu pa riskiraju svoje karijere i vjerodostojnost (jer možda bi od koga od njih moglo nešto i biti kada nešto nauče) ili ima među njima i ubačenih destruktivaca, što ćemo vidjeti. O tome Joziću, Jovanovićevu ljubimcu (vidi kod Silvija S. Kranjčevića) već je sve rečeno na stranicama HKV-a. Sada se čovjek slika u trijumfalnim pozama, dočeka svojih pet minuta. Tužnih minuta. Bilo je takve stineži u hrvatskoj povijesti, na žalost, nije ni prvi ni zadnji, pa ni među jezikoslovcima. Uradak koji je predstavljen kao Hrvatski pravopis, ne može i ne smije nositi taj naslov. Može se kolokvijalno zvati Jovanovićev pravopis ili drukčije, ali Hrvatski pravopis ne, jer knjiga koja se tako zove već postoji i jedan je naraštaj na njoj odgojen. Rečeni pravi Hrvatski pravopis djelo je autoriteta koji su dvadesetak godina, iz izdanja u izdanje, vodili prema cilju i dosegnuli ga napokon, ukidajući i one dvostrukosti koje su u početku tolerirali (da ne odbiju ljude odgajane u prethodnom razdoblju, komunističkom, te i nisu bili svjesni koliko je hrvatski jezik zagađen u dvije Jugoslavije).

Ovaj, JJ pravopis (Jovanović -Jozic) ide istim putem, ali unatrag, pa vraća dvostrukosti (pokriveno r, sastavljeno i rastavljeno pisanje riječi) ne propisuje nego licemjerno "preporuča" ono što Jovanovićevu uhu godi, a velikodušno "dopušta" ono što odgovara hrvatskom jezičnom osjećaju i u skladu je s hrvatskom jezikoslovnom znanosti. U svemu, moglo bi se reći da se radi o eklektičkom djelcu s opakim natruhama i rješenjima koja ne mogu opstati. Primjerice: po JJ pravopisu ovako ćete zapisati riječi koje izgovarate uz znak križa: "Uime Oca i Sina...", dakle u i ime se spajaju. Možda bi trebalo i dalje sažimati, pa pisati "Ujme Oca..." itd. Također autori spajaju u i inat, pa pišu : "uinat". Gdje su to našli u "pravopisnoj tradiciji " na koju se pozivaju? Gdje su našli da se pišu "grehovi"? Jest, veliki su "grehovi" ovoga blesavog pravopisa koji ne će zaživjeti. Mnogo veliki grehovi.

Da i unutar toga višeautorskoga djelca ima sabotera, vidim iz primjera. Recimo, sastavljeno pisanje ilustrira se s : nebrat, nečovjek, nedjelo, nehrvat, nesreća. Vrlo suptilno. Iz primjera , pak, pisanja riječi iz stranih jezika, otkriva se intelektualna slika autora koji su blagoslovili "šopingholičarke" i puštaju ih u hrvatski jezični dućan, tvorenice od stranih imena ilustriraju s "bredpitovski", a kada objašnjavaju pisanje imena iz stranih jezika, odmah skaču na Angelinu Jolie. Iz takvoga infantilnog mentaliteta lako je podvaliti i ozbiljne novosadske svinjarije, kao što je fonetsko pisanje "botičelijevski", "šekspirovski" itd., a onda prelazimo na ilustracije

pisanja sa spojnicom, koje bi trebalo tiskati umjesto recenzije "inačice" pravopisa na javnoj raspravi, naime: bla-bla, pa-pa,šmrc-šmrc, vau-vau.

Hrvatski se jezikoslovci već javljaju. Gledam u srijedu, 17. travnja, emisiju "Život riječi", u kojoj govore dr. Nataša Bašić i akademik Mislav Ježić. Odmjereni Ježić pokušava ostati hladnokrvim, ali se očito ježi od JJ pravopisa i upućuje na trobroj časopisa "Jezik" gdje su tiskani zapisnici Vijeća za normu u kojemu je i sam bio sve dok Jovanović nije dekretom razjurio najbolje hrvatske jezikoslovce, i još su dobro prošli jer bi ih 1945. strijeljali, kao što je već rečeno.

Dr. Nataša Bašić jedva se suzdržavala, ali je na kraju odmjereno rekla o čemu je tu riječ i kakvu bi jezičnu politiku s državne razine trebala voditi nacionalna država hrvatskoga naroda. Mislav Ježić je sjajno poantirao s funkcionalnim stilovima, a u svezi sa službenošću hrvatskoga jezika u EU i kako bismo (ako krenemo JJ putem, dodajem ja) mogli upasti u civilizacijsku rupu iz koje više ne će viriti standardni hrvatski jezik nego nakaza koja ne će biti priznata kao standardni jezik pa zato ni kao službeni jezik EU – jer EU priznaje samo standardne.

Nego, budući da su imena lumena iz Instituta objavljena, a sva imaju ispred dr.sc., lijepo molim čitatelje da mi pomognu: poznaje li itko te znamenite jezikoslovce koji se zovu: Željko Jozić, Matea Birtić, Goranka Blagus Bartolec, Jurica Budja, Lana Hudeček, Barbara Kovačević, Kristian Lewis, Ivana Matas Ivanković, Milica Mihaljević, Alen Milković, Irena Miloš, Ermina Ramadović, Tomislav Stojanov, Kristina Štrkalj Despot ?

Nabavite trobroj "Jezika" pa se podsjetite tko je bio u Vijeću za normu hrvatskoga standardnog jezika: akademik Radoslav Katičić, akademik Mislav Ježić, prof. Tomislav Ladan (na njegovo mjesto potom izabran dr. Marko Samardžija) dr. Mirko Peti, prof. dr. Dunja Pavličević-Franić itd. Čija su oni pravopisna djela recenzirali, davali primjedbe i odobrivali? Akademika Stjepana Babića, akademika Moguša, dr. Sande Ham itd. Da ne govorim o potpori stranih slavista kao što su Bagdasarov i Auburger. Čiju potporu će dobiti JJ pravopis? Možda iz Jakuševca, ali ne od ljudi koji ondje žive i guše se.

I da završim ovu (s obje strane, znači i moje) nekoncentriranu priču: prijedlog "novoga pravopisa" - koji je i konačni pravopis jer militanti iz sadašnje vlasti ne primaju primjedbe - jest nesuvisli trpanac iliti galimatijas, po recepturi "malo Vuka Karadžića, malo Silića, malo Stjepana Babića, sitno nasjeckani hrvatski jezik s umakom od zapadnobalkanskog smeća". Po nekim tumačenjima, riječ galimatijas dolazi od gallusa odnosno pijetla i matheia što bi značilo znanje, u svemu znanje jednoga pijetla tj, nikakvo znanje.

Dobro. Pravi hrvatski jezikoslovci već su podignuli bunu protiv ovoga nasilja. Protiv pobunjenika režim će izvesti postrojbe plaćenika, a poznati, strasni jugonostalgicari ponudit će se i sami. Jedva im nekako uspijeva izgovoriti ime jezika, to jest hrvatskoga jezika jer vide da više nije oportuno gnjaviti sa srpsko-hrvatskim (na hrvatski se Ustav nisu osvrтали, ali EU ih zabrinjava), ali će usrdno podržati svaki pokušaj razaranja i deformiranja istoga toga hrvatskoga jezika , pa dakle i Jovanovićev pravopis.

Tako pod idiotskim naslovom "Hrvatski ćemo sada slobodnije govoriti", oslobodio se kolumnist Miljenko Jergović te slobodno veli: "Ovakav spis (!) će nekome, sigurno, pomoći da lakše i tačnije piše." Tačno tako. Ljubitelji novosadskoga pravopisa, koji je uključivao "tačno", bit će zadovoljni ali ne posve jer Jovanovićev pravopis o točnom i tačnom nema ni slova , tako daleko nitko se ne bi usudio. No ipak je indikativno da spomenuti kolumnist piše u hrvatskim novinama "tačno", što je sitna, odurna mala točka u specijalnom ratu protiv hrvatskoga jezika, zadnja točka do koje smo ih dogurali u bitkama za hrvatski jezik i sada vise nad nepoznatim im ponorom i plaču vičući "tačka, tačka" , dok ne dođe Štef iz Klanjca i odveze ih u tačkama na smetlišće.

Zaključno: "tačka" nije bilo kakva riječ. "Tačka" je teška politička provokacija i jedan od simbola agresije na Hrvatsku. Kao i ćirilica. Kao i crvena zvijezda, kao i četnička šajkača.

SANDU HAM POZVALI PA OPOZVALI

Kako saznajem iz dobro obaviještenih izvora, HTV je pozvao dr. Sandu Ham da kaže što misli o gore opisanom pravopisu. Za sat i pol pozvali su ju opet i rekli da ne treba dolaziti. U međuvremenu su radili drugi telefoni.